

[Lone Dybkjær]

Når det så drejer sig om forkøbsretten, synes vi i og for sig, at man har nået en acceptabel løsning her, idet vi regner med, at A. P. Møllers tidligere tilsagn om at søge at ilandføre 100 pct. af olien stadig væk står ved magt. Vi vil dog gerne høre regeringens kommentar til det, for det fremgår ikke umiddelbart af redegørelsen.

Omkring forkøbsretten vil jeg godt fremdrage to ting. For det første: efter hvilken procedure skal denne forkøbsret udøves, og hvordan er f.eks. samspillet mellem regeringen og folketinget i denne sammenhæng? Og for det andet er der spørgsmålet om udvindingstakten.

Det fremgår af redegørelsen, at regeringen ønsker en øget udvindingstakt vedrørende olien i Nordsøen. Det har for os nok ikke været det væsentlige i forbindelse med ændringen af koncessionsbetingelserne, for os har den øgede efterforskning været det væsentlige. Vi er dog godt klar over, at der kan være begrundelser og behov for, at der sker en øget indvinding i forhold til i dag, men vi finder på den anden side, at blot at sætte det op som et mere generelt, overordnet mål vil være forkert. Det må naturligvis under alle omstændigheder være sådan, at det spiller sammen med de behov, samfundet i øvrigt har. Også her vil vi godt stille et spørgsmål om, hvordan samspillet vil være omkring beslutningerne i denne sag og så folketinget. Noget af det er måske angivet i den nye undergrundsløst; det kunne jeg i farten ikke nå at få læst tilstrækkelig grundigt til, at jeg kunne få et svar på det.

I denne sammenhæng skal jeg så for en gangs skyld nævne spørgsmålet om D.O.N.G., som vi altså ikke synes det bliver mindre væsentligt at få håndteret lovgivningsmæssigt efter denne sag, og vi ser altså også, at der er medlemmer af folketinget, som mener, at D.O.N.G. A/S' grundlag direkte er lovstridigt. Det finder vi ikke det er, men vi synes, det ville være mere ordentligt, hvis vi havde en lovgivning for D.O.N.G., og at vi fik diskuteret principperne her i folketinget for D.O.N.G.s virksomhed. Det kommer jo ikke bag på energiministeren eller andre regeringsmedlemmer, men vi efterlyser stadig, at man gør noget ved denne sag.

Om voldgiften ønsker jeg blot at sige, at jeg synes, det er godt, man har fået dette ind i aftalen; det er jo et princip, man kender fra

andre, tilsvarende aftaler, og som man ved fungerer godt.

Så er der spørgsmålet om DeGolyer & MacNaughtons rolle i denne sag. Vi har jo på et meget tidligt tidspunkt, da regeringen her i begyndelsen af januar fremlagde sine intentioner med lovforslagene, tilrådet regeringen at skaffe sig udenlandsk rådgivning, og man forsikrede os om, at det havde man; man havde tre forskellige virksomheder inddraget i denne sag, som havde deres ekspertise på tre forskellige områder. Men det, der kommer frem her i redegørelsen, er jo ikke frygtelig oplysende. Der står, at DeGolyer & MacNaughton har sagt, at der vil ske en efterforskningsaktivitet, sådan som de vurderer det, på linje med, hvad der i øvrigt ville være tilfældet, hvis der var tale om nye koncessionsbetingelser, og snakker altså her om den ene procent, som A. P. Møller får lov at beholde. Men det, der er væsentligt, er faktisk at få deres vurdering af, hvordan det forhold, at A. P. Møller får 1 pct. af dette område, kommer til at virke over på de andre selskaber. Tror de med andre ord – altså DeGolyer & MacNaughton – at det kommer til at virke blokerende i retning af, at der bliver mindre interesse hos andre virksomheder? Jeg vil godt spørge energiministeren, om man har fået denne vurdering af DeGolyer & MacNaughton.

Endelig er der så spørgsmålet om genforhandlingsklausulen. For det første ser det ud til, at der hersker nogen strid mellem regeringen og A. P. Møller om, hvordan man egentlig skal fortolke den klausul, der er dér, og jeg vil da godt spørge, om regeringen kan give nærmere oplysninger om, hvorvidt man har fremsat et ønske om en skarpere formulering omkring forhandlingsklausulen, om man direkte har været inde på at få en genforhandlingsmulighed, dersom det viste sig, at tingene ændrede sig ikke bare voldsomt, for så kan koncessionsbetingelser jo nok ændres – ikke uden problemer, men uden at der bliver snak om aftalebrud – men også hvis det f.eks. viser sig, at vi får problemer med andre bevillingshavere.

Til allersidst vil jeg godt sige, at det radikale venstre tager gerne et medansvar for, at der skabes en forhandlingsløsning, men vi kan ikke påtage os noget ansvar for på noget tidspunkt at have svækket regeringens forhandlingsposition.